

riets Vedkommende, det ligger saa godt som stille over det hele. Selv om Udførselen af Heste og Kvæg i Øjeblikket er meget vanskelig, giver Smørekporten dog endnu Landbruget Penge, og man kan derfor ingeniende sige, at Landbruget er saa daarligt stillet, som Fiskeriet er. Og skønt Industrien har meget daarlige Vilkaar, ligger den dog heller ikke saa fuldstændig lammet, som Fiskeriet faktisk gør. Det forekommer mig derfor, at der her er ganske eksceptionelle Forhold, som der burde tages særlige Hensyn til. Naar den højtærede Minister siger, at der er Stilstand ogsaa for Fiskeriet i England, er det jo rigtigt. Men det forekommer mig da ogsaa, at det ikke har ret meget paa sig, naar der henvises til England som det egentlige Marked for Udførselen af Fisk. Der vil ikke kunne ventes noget større Marked for Udførselen til England, naar det engelske Fiskeri selv staar daarligt i Øjeblikket, og selv om jeg end takker den højtærede Minister for de Foranstaltninger, der er truffet med Hensyn til en regelmæssig Forsendelse af Fisk, maa jeg dog sige, at det engelske Marked er meget usikkert; en Uge kan det give gode Penge, en anden Uge kan det give ren Tilsætning. Dette Marked er derfor en meget daarlig Støtte for det danske Fiskeri.

Den højtærede Minister henviste til Tyskland og var af den Mening, at der kan faas en bedre Ordning dernede, naar Valutaen bliver mere stabiliseret. Det forekommer mig ikke, at de Svingninger, der har været i den tyske Valuta, giver noget Haab om, at der i en nær Fremtid skulde fremkomme en Stabilisering. Den ringe Opgang, der har været i den senere Tid, synes kun at være af samme Art som de Svingninger, der stadig fremkommer i Valutaen for de valutasvage Landes Vedkommende navnlig i det sidste Aar, og det kan let blive saaledes, at den tyske Valuta om nogle Dage gaar lige saa meget eller mere ned, som den nu er gaaet op; deri vil man neppe kunne søge noget Grundlag for Haabet om en Udførsel til Tyskland for Fiskeriets Vedkommende; der skal en stærkere Stigning til, for at en Udførsel skal kunne betale sig. Det forekommer mig derfor, at Forholdene fremdeles ogsaa efter den højtærede Ministers Oplysninger er meget daarlige, der er ikke Udsigt til større Fremgang, og det forekommer mig da underligt, at den højtærede Minister ikke vil gaa med til mit Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af disse Forhold. Den højtærede Minister

har naturligvis Ret i, at vi kan ikke have Kommissioner om alt muligt, og maaske det heller ikke kan hjælpe at nedsætte en Kommission om alle de Erhverv, som i Øjeblikket er nødstedte; men her er et Erhverv, som næsten fuldstændig ligger stille, og om hvis Fremtid ingen kan sige noget afgørende. Her forekommer det mig derfor, at der kunde være Grund til at nedsætte en Kommission, som kunde overveje alle herhenhørende Spørgsmaal. Det er jo rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at dygtige Mænd vil altid kunne udvide Erhvervet, vil altid kunne skabe noget nyt, men jeg tror ikke, at selv den dygtigste Mand kunde genoprette Fiskerierhvervet. Der kræves virkelig store Kapitaler og megen Omsigt, for at Fiskerierhvervet kan komme i bedre Gænge. Og i dette Øjemed, synes jeg, var en Kommission paa sin Plads. Det gaar ellers let saaledes, at medens vi sidder og taler om Valutaen, og hvad der muligvis kunde gøres, dør Fiskeriet. Skønt Danmark ligger midt i Havet og skulde synes at have de allerbedste Betingelser for Fiskeri, gaar Erhvervet under, og vi kan ikke en Gang sige, vi har gjort hvad vi kunde for at bevare det, hvis vi ikke nedsætter en sagkyndig Kommission til at overveje Sagen. Jeg kan derfor ikke undlade gentagende at henstille til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg takker den højtærede Minister for det Tilsagn, han har givet om, hvis der bliver Anledning til Udlaan af større Summer end de 400 000 Kr., her er Tale om, da at ville gaa med dertil. Under den Forudsætning kan der neppe være noget i Vejen for at fremme dette Lovforslag hurtigt, saa jeg skal ikke stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg, men anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at den Særbestemmelse, der i Lovforslaget findes angaaende de sønderjydske Landsdele, var ganske midlertidig. I og for sig var det overflødig at betone dens Midlertidighed, da selve Loven er af en midlertidig Karakter, kun gælder for et Aar, men jeg var glad ved, at den højtærede Minister alligevel fremsatte denne Udtalelse, for det, der staar i Bemærkningerne, at den Bemyn-